

Eltemették Melis Györgyöt

Családja, pályatársai, a szarvasi delegáció és számos tisztelője jelenlétében helyezték végső nyugalomra Melis György Kossuth-díjas énekest Budapesten, a Farkasréti temetőben. Melis György hamvait az evangélikus egyház szertartása szerint búcsúztatták. A Magyar Állami Operaház örökös tagja a művészcsoportban, Gyurkovics Mária, Udvardy Tibor és Ferencsik János mellett nyugszik. Sírjába szülőföldjéről, Szarvasról is került egy marék föld. Az életének 87. évében, november 27-én elhunyt énekesre hétfőn délelőtt a Magyar Állami Operaházban emlékeztek. Lapunkban Mótyán Tibor búcsúbeszédével – melyet az Operaházban, és a temetőben mondott el – rjúk le kegyeletünket.

Mélyen tisztelt Gyászoló Család, végtisztességtételre egybe gyűlt, együttérző társaim a gyászban és az emlékezésben!

Szarvas város valamennyi lakosa nevében hajtom meg fejem Melis Györgynek, Szarvas fiának és díszpolgárának, szeretett „Földi”-mnek ravatala előtt, a szarvasiak legőszintébb tiszteletével.

A lélek békességét kereső gondolataim alapjául Kölcei Ferenc szavait választottam:

„Halhatatlan lesz az, aki tetteiben megemlegettetik” – írja a költő.

Tisztelt Emlékezők!

Most, amikor visszatekintünk egy kialudt földi életre, és képzeletünk bebolyongja a múlt- immáron örökre elcsendesült, de valós történéseinek terét és idejét, mindannyian szomjazunk effajta vigasztaló üzenetre, melytől lelkünk nyugalomát reméljük. Bizonyára sokunkban fogalmazódik meg az aggódo mondat: mennyivel szegényebb lett az operairodalom, mennyivel szegényebb lett ez az ország Melis György halálával.

Igen, szegényebbek lettünk, mert nem láthatjuk többé az operaszínpadon énekelni és játszani: de a halál törvény, így hát a búcsú perceiben nem a veszteségtudat kell, hogy eluralkodjék rajtunk, sokkal inkább a hálaadás érzése kell, hogy eltöltse lel-

künket. Hálaadás a mérhetetlen szellemi örökségért, amit Melis György ránk hagy az ő művészetével, amiben halhatatlan marad. De Melis György nemcsak az ő művészetében halhatatlan, hanem hűségében és hitében is. Hűségében az opera műfajhoz, az operaházhoz, és Magyarországhoz. Halhatatlan hűségében egy szűkebb hazához, Szarvashoz, a szarvasi tanyavilághoz, a Csapkár sori szülői házhoz, és az anyanyelvhez, a szlovák szóhoz, de halhatatlan ő hitében Istenhez is.

„...tetteiben megemlegettetik.”

Oly sok szép és gazdag méltatás hangzott el Melis Györgyről, az ő folyamatosan felfelé ívelő művészi életútjáról és emberségről, halála óta, és itt e ravatal mellett is, ... joggal, de van valami, amit csak a szarvasiak tudnak, amit csak a szarvasiak éreznek, amit csak ők kaptak meg lelki örökségül. A számtalan, családias hangulatú dalest, a templomi hangversenyek, díjalapítás a Vajda Péter Gimnáziumban a tehetségek segítségével, alapítványtétel a szarvasi kórusok támogatására, a jóízű szlovák párbeszédnek emléke, a sajtós humor, a szülőföldhöz való ragaszkodás nyilvánvaló jelei. Mindezek a mi emlékezetünket szépítik.

Talán Ő is elmondhatná, ha még szólhatna, azt, amit Juhász Gyula olyan csodálatosan foglalt verssorokba:

*„Egy hangszer voltam az Isten kezében,
Ki játszott rajtam néhány dallamot,
Ábrándjait a boldog szenvedésnek,
Azután összetört és elhagyott.
Most az enyészet kezében vagyok.
De fölöttem égnek a csillagok.”*

Nos...

A hangszer elnémult, de a dal, az ének zeng tovább..., a hangszert elhagyó dallam a miénk maradt. Ez ad vigasztalást a szarvasiaknak, és ezt a szellemi, lelki örökséget igyekszik megőrizni Szarvas Város Önkormányzata, a város szlovák közössége és minden polgára, a Melis György Kórusalapítvány, a Vajda Péter Gimnázium Öregdiákjainak Köre, továbbá Melis György Díj valamennyi birtokosa.

Legyen áldott Melis György emléke, aki fölött most is égnek a csillagok.

Tisztelt Emlékezők!

Melis György ahányszor Szarvasra érkezett, mindig kereste az alkalmat arra, hogy szlovákul szólhasson. Szeretettel emlékezett a templomokban tótul elhangzó Miatyánkra. Szóljon most az Ő tiszteletére az Úr imádsága azon a cseh-morva bibliai nyelven, melyen őt az édesanyja imádkozni tanította.

(Miatyánk, tótul énekelve)

A sírnál (Farkasréti temető művész parcella)

Jelképezze ez a maroknyi szarvasi föld Melis György szülőföldhöz való hűségét, és a szarvasiak el nem múló tiszteletét és megbecsülését.

Úgy legyen.

Lobog már három gyertyaláng...

Kétszer is hallhatta az adventi gyertyagyújtás népes közönsége a múlt héten, advent harmadik vasárnapján Lisznyai Gábor Adventi gyertyák c. zeneművét. Előbb Horváth Z. Olivér és a benkások dalos gyerekeinek ajkáról, majd az Iváncsó József vezette Szarvasi Férfi Kar tolmácsolásában hangzott fel, hogy: Adventi hírnök: friss fenyőág // Lobog már három gyertyaláng... S valóban, a harmadik gyertyát gyújtotta meg Lázár Zsolt evangélikus lelkész, mégpedig a betlehemi Születés templomában meggyújtott, s szarvasra elhozott lánggal. Lázár Zsolt előzőleg az isteni szeretetről

és alázatról, mint követendő példáról szólt. A betlehemből újtára indított lánggal Babák Mihály polgármester és Závoda Ferenc megyei önkormányzati képviselő érkezett Gödöllőről. Amíg a Szarvasi Férfi Kar további dalait hallgatta a közönség, lehetősége volt a magával hozott mécsesekre, gyertyákra átörökíteni a betlehemi lángot, hogy annak fényében még könnyebb legyen a szentes-tén az egymás irántis szeretetet felfedezni a lelkekben. Az utolsó, negyedik adventi gyertyát december 20-án, vasárnap gyújtják meg a katolikus templom melletti betlehemi jászolnál.

FOTO: NEWSÁG